

MUZEALNICTWO NAFTOWE NA ŚWIECIE

NORWEGIA / STAVANGER

Norwegian Petroleum Museum



PHOTOGRAPHS

Shadé B. Martins/Norwegian Petroleum Museum



The idea of creating a dedicated oil industry museum in Stavanger arose as early as the 1970s, driven by key individuals in the local petroleum community along with the city council.

Established in 1981, the Norwegian Petroleum Museum Foundation succeeded after many years of patient work in fully financing the NOK 165 million project to build the museum in 1996.

This funding was shared between central government, the county council, the local authority and oil industry sponsors. Construction work began in the summer of 1997, and the official opening was performed by HM King Harald on 20 May 1999.

Architects Lunde & Løvseth won a national competition to design the building, which represents a symbolic interpretation of Norwegian bedrock, the open coastal landscape facing the sea, and offshore installations.

Covering 5000 square metres, the museum stands in the heart of Stavanger and incorporates exhibition space, cinema, restaurant, library, meeting rooms, workshops and offices. Its running costs are met by a combination of own income, government grants and sponsor contributions.

The extensive exhibitions cover a wide range of topics from technology and technological development, climate and energy, geology, economy, and accidents that have been a part of the industry. One part of the exhibition is

even a reconstruction of an offshore drill floor as it looked in the early days of the industry, and there are several interactions for the guests to get involved in.

Pomysł utworzenia w Stavanger muzeum przemysłu naftowego powstał już w latach 70. ubiegłego wieku, a jego inicjatorami były kluczowe osoby z lokalnego środowiska naftowego oraz władze miasta.

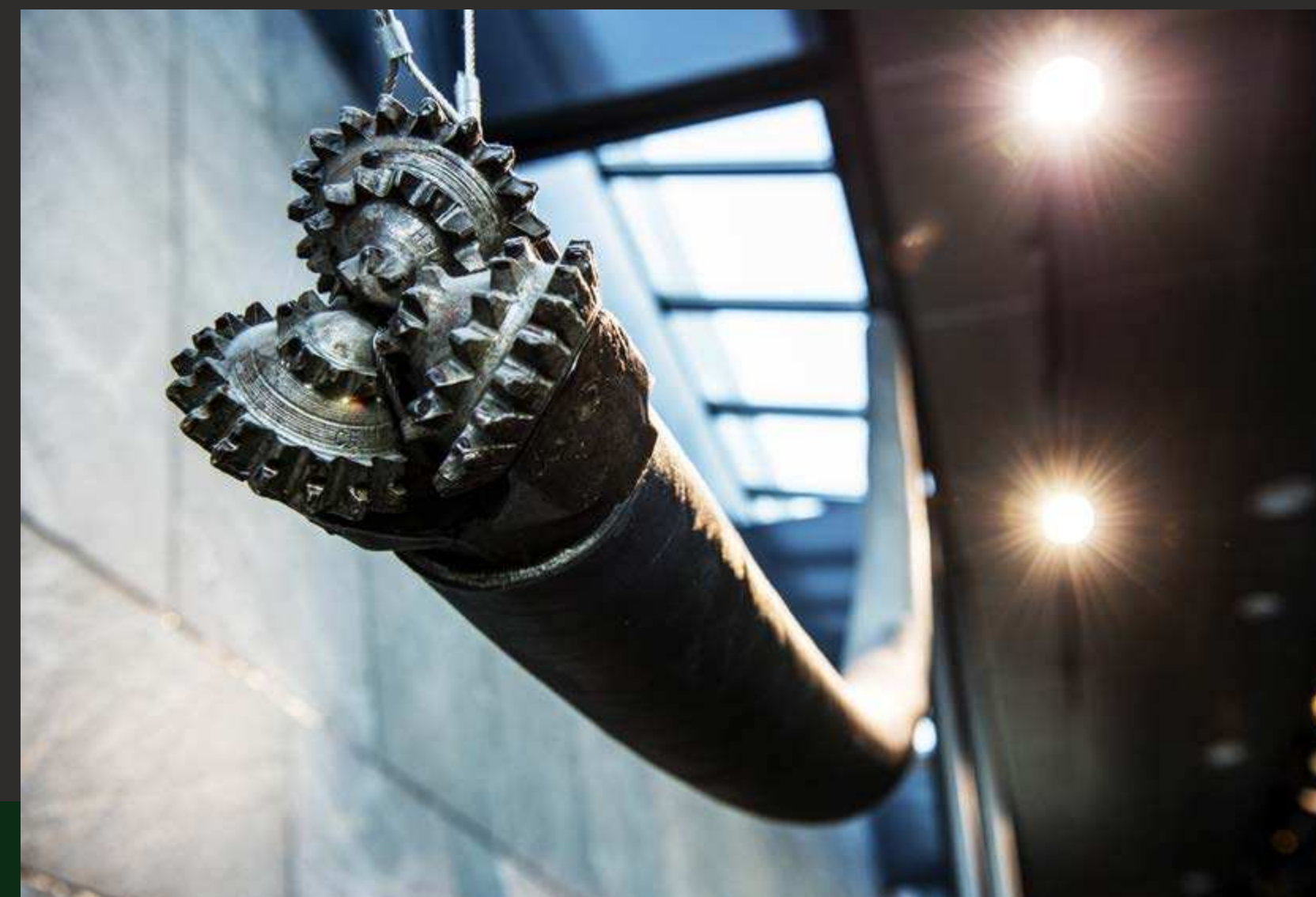
Założona w 1981 roku Fundacja Norweskiego Muzeum Ropy Naftowej po wielu latach cierpliwej pracy zdołała w 1996 roku w pełni sfinansować projekt budowy muzeum o wartości 165 milionów koron norweskich.

Środki te zostały podzielone pomiędzy rząd centralny, radę okręgu, władze lokalne i sponsorów z branży naftowej. Prace budowlane rozpoczęły się latem 1997 roku, a oficjalnego otwarcia dokonał Jego Wysokość Król Harald 20 maja 1999 roku.

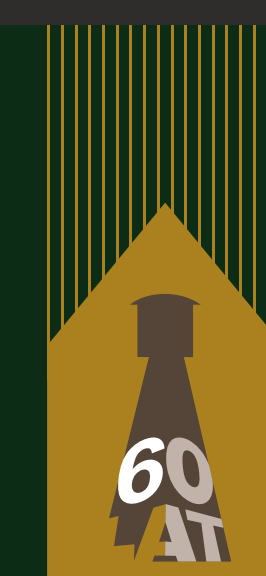
Architekci z pracowni Lunde & Løvseth wygrali krajowy konkurs na projekt budynku, który stanowi symboliczną interpretację norweskiej skały macierzystej, otwartego krajobrazu przybrzeżnego zwróconego w stronę morza oraz instalacji morskich.

Muzeum, o powierzchni 5000 metrów kwadratowych, znajduje się w samym sercu Stavanger i obejmuje przestrzeń wystawową, kino, restaurację, bibliotekę, sale konferencyjne, warsztaty i biura. Koszty bieżące pokrywane są z dochodów własnych, dotacji rządowych i składek sponsorów.

Obszerne wystawy obejmują szeroki zakres tematów od technologii i rozwoju technologicznego, klimatu i energii, geologii, gospodarki i wypadków, które były częścią przemysłu. Jedną z części wystawy jest nawet rekonstrukcja wiertni morskiej, tak jak wyglądała ona w początkach przemysłu, a goście mogą wziąć udział w kilku interakcjach.



SPONSOR GŁÓWNY



Bóbrka
Muzeum Przemysłu
Naftowego i Gazowniczego
im. Ignacego Łukasiewicza

MUZEALNICTWO NAFTOWE NA ŚWIECIE KANADA / OIL SPRINGS



The Oil Museum of Canada

The Oil Museum of Canada, National Historic Site is a non-profit museum, located in the village of Oil Springs, Ontario, Canada. We preserve the site of the very first commercial oil well of North America, dug by James Miller Williams in 1858 and interpret the history and heritage of the Canadian oil industry which got its start here. Fairbank Oil Fields also in Oil Springs, is a family-owned oil-producing company using 19th-century technology and has been since 1861. Their property is also the site of Canada's first oil gusher by John Shaw in 1862. Together, our sites make up the Oil Springs Industrial Landscape.



In 1925, the government of Canada added the Oil Springs oil fields to their National Historic Site list. In 2010 the museum and community stakeholders achieved Ontario's first Industrial Heritage Conservation District.

In 2017, we partnered with Fairbank Oil Fields to apply to Parks Canada for inclusion on the Tentative World Heritage Sites List, ultimately leading to UNESCO World Heritage Designation. Although we were not successful, feedback from this application is supporting future paths for reapplication.



The first need for a Museum was mentioned in 1956 as preparations began to celebrate the Centennial of the first well. The museum committee was made up of representatives from the county and oil industry and the Lambton County Historical Society. The museum opened to the public on July 1st, 1960.

Since our opening in 1960, we have acquired additional structures and buildings to enhance the story of oil heritage. Four of our seven buildings are historic structures; two have Ontario Heritage Designations. There are also several demonstration wells with wooden jerker lines and three pole derricks, giving a realistic show of production over 160 years ago.



Oil Museum of Canada jest muzeum non-profit, znajdującym się w wiosce Oil Springs, Ontario, Kanada. Zachowujemy miejsce pierwszego komercyjnego odwiertu naftowego w Ameryce Północnej, wykopanego przez Jamesa Millera Williamsa w 1858 roku i interpretujemy historię i dziedzictwo kanadyjskiego przemysłu naftowego, który rozpoczął swoją działalność właśnie tutaj. Fairbank Oil Fields, również w Oil Springs, jest rodzinną firmą wydobywającą ropę naftową przy użyciu XIX-wiecznej technologii od 1861 roku. Na terenie ich posiadłości znajduje się również miejsce pierwszego w Kanadzie wycieku ropy naftowej, dokonanego przez Johna Shawa w 1862 roku. Razem, nasze obiekty tworzą Krajobraz Przemysłowy Oil Springs.

W 1925 roku rząd Kanady dodał pola naftowe Oil Springs do listy Narodowych Miejsc Historycznych. W 2010 roku muzeum i społeczność lokalna utworzyły pierwszy w Ontario okręg ochrony dziedzictwa przemysłowego.

W 2017 roku, wspólnie z Fairbank Oil Fields, złożyliśmy wniosek do Parks Canada o wpisanie tego miejsca na Listę Światowego Dziedzictwa, co ostatecznie doprowadziło do wpisania go na Nominacyjną Listę Światowego Dziedzictwa UNESCO. Chociaż nie odnieśliśmy sukcesu, informacje zwrotne z tej aplikacji wspierają przyszłe ścieżki ponownego ubiegania się o to.

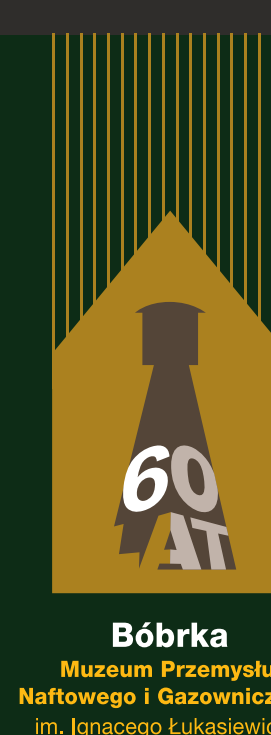


Pierwsze wzmianki o potrzebie utworzenia muzeum pojawiły się w 1956 roku, kiedy rozpoczęto przygotowania do obchodów stulecia pierwszej kopanki. Komitet muzealny składał się z przedstawicieli hrabstwa, przemysłu naftowego oraz Towarzystwa Historycznego Hrabstwa Lambton. Muzeum zostało otwarte dla publiczności 1 lipca 1960 roku.

Od czasu otwarcia w 1960 r. nabyliśmy dodatkowe struktury i budynki, aby wzbogacić historię dziedzictwa naftowego. Cztery z naszych siedmiu budynków to obiekty historyczne; dwa z nich posiadają oznaczenia Ontario Heritage Designations. Znajduje się tu również kilka pokazowych szybów napędzanych z kieratu drewnianymi pociągaczami i trójnogi, co pozwala na realistyczne przedstawienie produkcji sprzed 160 lat.



SPONSOR GŁÓWNY



Bóbrka
Muzeum Przemysłu
Naftowego i Gazowniczego
im. Ignacego Łukasiewicza

MUZEALNICTWO NAFTOWE NA ŚWIECIE RUMUNIA / PLOIEȘTI



A SECTION OF THE Prahova County Museum of Natural Sciences



The initiative to establish the Oil Museum in Ploiești came from a group of local intellectuals, in 1957, when a century has passed since the establishment of the first modern type refinery in the world. The museum was inaugurated in 1961.

Inicjatywa utworzenia Muzeum Nafty w Ploeszti wyszła od grupy miejscowych intelektualistów, w 1957 r., kiedy minęło sto lat od powstania pierwszej na świecie nowoczesnego typu rafinerii. Działalność muzeum zainaugurowano w 1961 roku.



The museum had various names and patronages: Republican Oil Museum (1961), National Oil Museum (1994), and currently (since 2017), the Oil Museum is a Section of the Prahova County Museum of Natural Sciences.

The museum is a real museum complex, having in inventory over 11,000 pieces, housed in the following compartments:

1. The monument building, which includes the main documentary exhibition space (2150 m²)
2. The outdoor equipment park
3. The tool hall
4. The Museum's library
5. The Museum's archive

Our museum is in an important partnership with the local and national socio-economic environment, carrying out numerous cultural and scientific activities, homage festivities, temporary exhibitions, conferences, meetings with former oilmen, etc.

The museum is also active in its external partnerships (Poland, England, etc.).

Muzeum nosiło różne nazwy i patronaty: Republikańskie Muzeum Naftowe (1961), Narodowe Muzeum Naftowe (1994), a obecnie (od 2017) Muzeum Naftowe jest sekcją Muzeum Przyrodniczego Powiatu Prahova.

Muzeum jest prawdziwym kompleksem muzealnym, posiadającym w inwentarzu ponad 11 000 eksponatów, mieszczących się w następujących przedziałach:

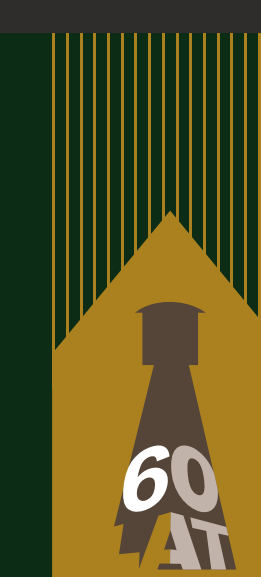
1. Budynek zabytkowy, w którym znajduje się główna dokumentalna przestrzeń wystawowa (2150 m²)
2. Park urządzeń zewnętrznych
3. Hala narzędziowa
4. Biblioteka Muzeum
5. Archiwum Muzeum

Nasze muzeum jest w ważnym partnerstwie z lokalnym i krajowym środowiskiem społeczno-gospodarczym, prowadząc liczne działania kulturalne i naukowe, festyny hołdownicze, wystawy czasowe, konferencje, spotkania z byłymi naftciarzami itp.

Muzeum jest również aktywne w swoich partnerstwach zewnętrznych (Polska, Anglia, itp.).



SPONSOR GŁÓWNY



Bóbrka
Muzeum Przemysłu
Naftowego i Gazowniczego
im. Ignacego Łukasiewicza

MUZEALNICTWO NAFTOWE NA ŚWIECIE STANY ZDJEDNOCZONE/TITUSVILLE

Drake Well Museum and Park



Birthplace of the Modern Petroleum Industry

Drake Well Museum and Park chronicles the birth and development of the petroleum industry in Pennsylvania as well as its growth into a global enterprise.

The museum's 240-acre site features a board-for-board replica of Edwin L. Drake's engine house built around the National Historic Landmark well, operating oil field machinery, 12,000 square feet of interior exhibits and the largest artifact and archival collection focused on the birth of the modern petroleum industry. Drake Well Museum and Park also boasts two satellite heritage sites, Historic Pithole City (Pennsylvania's legendary oil boomtown) and McClintock Well #1.



In addition to engaging and experiential indoor/outdoor learning environments, our three historic sites offer an abundance of year-round recreational opportunities. Come enjoy paved bike trails, delayed harvest fly fishing in Oil Creek, modern picnic facilities, hiking trails, a neighboring 9,000-acre state park and more.

Drake Well Museum and Park's mission: Drake Well Museum and Park uncovers, preserves and shares Pennsylvania's rich petroleum history, connecting past to present through a diversity of perspectives and inspiring our global audience to strive for a sustainable energy future.

Drake Well Museum and Park interprets:

- Drake Well as the birthplace of the world's modern petroleum industry.
- The petroleum industry's development in Pennsylvania and subsequent growth into a global enterprise.
- Scientific and technological innovation.
- Petroleum's global impact, both positive and negative.

Miejsce narodzin nowoczesnego przemysłu naftowego

Drake Well Museum and Park jest kroniką narodzin i rozwoju przemysłu naftowego w Pensylwanii, jak również jego wzrostu do rangi globalnego przedsiębiorstwa.

Na 240-akrowym terenie muzeum znajduje się replika maszynowni Edwina L. Drake'a zbudowana wokół odwiertu National Historic Landmark, działające maszyny związane z przemysłem naftowym, 12000 stóp kwadratowych ekspozycji wewnętrznych oraz największa kolekcja artefaktów i archiwów skupiająca się na narodzinach nowoczesnego przemysłu naftowego. Drake Well Museum and Park może się również poszczycić dwoma satelickimi miejscami dziedzictwa: Historic Pithole City (legendarne miasto naftowego rozkwitu w Pensylwanii) i McClintock Well #1.

Poza ciekawym i doświadczalnym środowiskiem edukacyjnym wewnątrz i na zewnątrz, nasze trzy historyczne miejsca oferują wiele możliwości rekreacyjnych przez cały rok. Zapraszamy do korzystania z utwardzonych ścieżek rowerowych, wędkarstwa muchowego w Oil Creek, nowoczesnych obiektów piknikowych, szlaków turystycznych, sąsiedniego parku stanowego o powierzchni 9000 akrów i nie tylko.

Misja Drake Well Museum and Park:

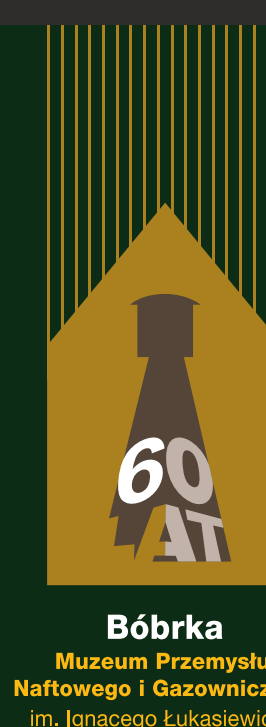
Drake Well Museum and Park odkrywa, zachowuje i dzieli się bogatą historią naftową Pensylwanii, łącząc przeszłość z teraźniejszością poprzez różnorodność perspektyw i inspirując naszą globalną publiczność do dążenia do zrównoważonej przyszłości energetycznej.

Drake Well Museum and Park przedstawia:

- Drake Well jako miejsce narodzin nowoczesnego przemysłu naftowego na świecie.
- Rozwój przemysłu naftowego w Pensylwanii i późniejszy wzrost do rangi globalnego przedsiębiorstwa.
- Innowacje naukowe i technologiczne.
- Globalny wpływ ropy naftowej, zarówno pozytywny, jak i negatywny.



SPONSOR GŁÓWNY



Bóbrka
Muzeum Przemysłu
Naftowego i Gazowniczego
im. Ignacego Łukasiewicza

MUZEALNICTWO NAFTOWE NA ŚWIECIE

SZWECJA / ÄNGELSBORG

Engelsbergs oljefabrik



History of the oil island

On Oljeön is the Engelsberg oil factory, the oldest surviving oil refinery in the world. The factory was built in 1875 in Barrön (Oljeön) on Lake Åmånningen near Ängelsberg. Oil refining was stopped in 1902, but the factory continued to supply Swedish households and industry with light oil, gun grease, machine grease and kerosene. Today the factory is a museum.

It was the headstrong Pehr August Ålund who came up with the improbably crazy idea of starting oil refining in Bergslagen. After a period of enthusiastic experimentation – and several explosions – he built his factory on Barrön (Oil Island) in Lake Åmånningen near Ängelsberg in 1875. The reason it was placed there was because he knew that the risk of fire and explosion was very high. The oil was imported from Pennsylvania in the USA and transported from Stockholm via the Strömsholm canal.



At first it was allowed to produce 1,000 barrels per year. Sweden was at the forefront of oil refining. However, light and lubricating oils of foreign manufacture were imported, but as long as the protective duties remained in place, Engelsberg's oil factory was able to make a profit because they still preferred to buy the cheaper Swedish products. When these tariffs were lifted, the oil factory could not compete with foreign producers.

Oil refining at the factory was stopped in 1902, and the immediate reason was that a cargo of oil that was on its way to Oljeön burned in the port of Gäddviken in Stockholm. Engelsberg's oil factory continued to supply Swedish households with light oil, gun grease, machine grease and kerosene until 1927. Occupational groups on the island consisted of carpenters, machinists, kerosene washers, and factory workers.

In 1901, the schooner Louise Adelaide exploded. At the time, 1,600 barrels of crude oil, kerosene, and kerosene were on board and had been shipped from the United States. When the cargo exploded on July 23, 1901, ten people were killed, including two from Swedish customs.

Eight buildings remain on the island. In addition to the factory, there is a kitchen, a woodshed, an oil mill, a laundry, an outdoor toilet, and a residential building. In the 1890s, eight families and several bachelors lived on the island.



Historia wyspy naftowej

Na Oljeön znajduje się fabryka oleju Engelsberga, najstarsza zachowana na świecie rafineria ropy naftowej. Fabryka została zbudowana w 1875 roku w Barrön (Oljeön) nad jeziorem Åmånningen pod Ängelsberg. Rafinacja ropy została przerwana w 1902 roku, ale fabryka nadal zaopatrywała szwedzkie gospodarstwa domowe i przemysł w lekki olej, smar do pistoletów, smar maszynowy i naftę. Dziś fabryka jest muzeum.

To właśnie uparty Pehr August Ålund wpadł na nieprawdopodobnie szalony pomysł rozpoczęcia rafinacji ropy w Bergslagen. Po okresie entuzjastycznych eksperymentów – i kilku eksplozjach – w 1875 roku zbudował swoją fabrykę na Barrön (Wyspa Naftowa) na jeziorku Åmånningen pod Ängelsbergiem. Powodem, dla którego została umieszczona właśnie tam, było to, że wiedział, iż ryzyko pożaru i wybuchu jest bardzo duże. Ropa naftowa była importowana z Pensylwanii w USA i transportowana ze Sztokholmu kanałem Strömsholm.

Na początku pozwolono mu produkować 1000 baryłek rocznie. Szwecja była w czołówce rafinacji ropy naftowej. Importowano jednak oleje lekkie i smarowe produkcji zagranicznej, ale tak długo, jak utrzymywały się cła ochronne, fabryka oleju Engelsberga była w stanie zarabiać, ponieważ nadal woleli kupować tańsze produkty szwedzkie. Kiedy te cła zostały zniesione, fabryka oleju nie mogła konkurować z zagranicznymi producentami.

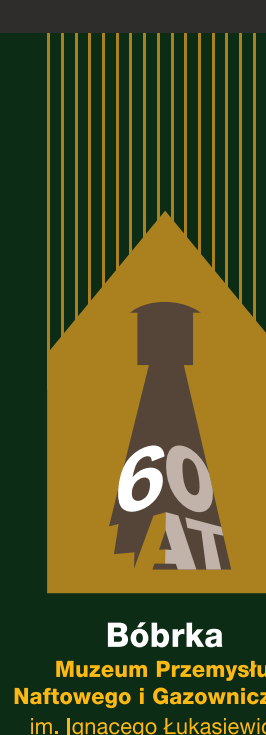
Rafinacja ropy naftowej w fabryce została przerwana w 1902 roku, a bezpośrednim powodem było to, że ładunek ropy naftowej, który był w drodze do Oljeön, spłonął w porcie Gäddviken w Sztokholmie. Fabryka ropy Engelsberga nadal dostarczała szwedzkim gospodarstwom domowym lekki olej, smar do broni, smar maszynowy i naftę do 1927 roku. Grupy zawodowe na wyspie składały się z cieśli, maszynistów, zmywaczy nafty i robotników fabrycznych.

W 1901 szkuner Louise Adelaide eksplodował. W tym czasie na pokładzie znajdowało się 1600 baryłek ropy naftowej, nafty i nafty, które zostały wysłane ze Stanów Zjednoczonych. Kiedy ładunek wybuchł 23 lipca 1901 roku, zginęło dziesięć osób, w tym dwie ze szwedzkich służb celnych.

Na wyspie zachowało się osiem budynków. Oprócz fabryki znajduje się tu również kuchnia, drewnitnia, olejarnia, pralnia, toaleta zewnętrzna oraz budynek mieszkalny. W latach 90. XIX wieku na wyspie mieszkało osiem rodzin i kilku kawalerów.



SPONSOR GŁÓWNY

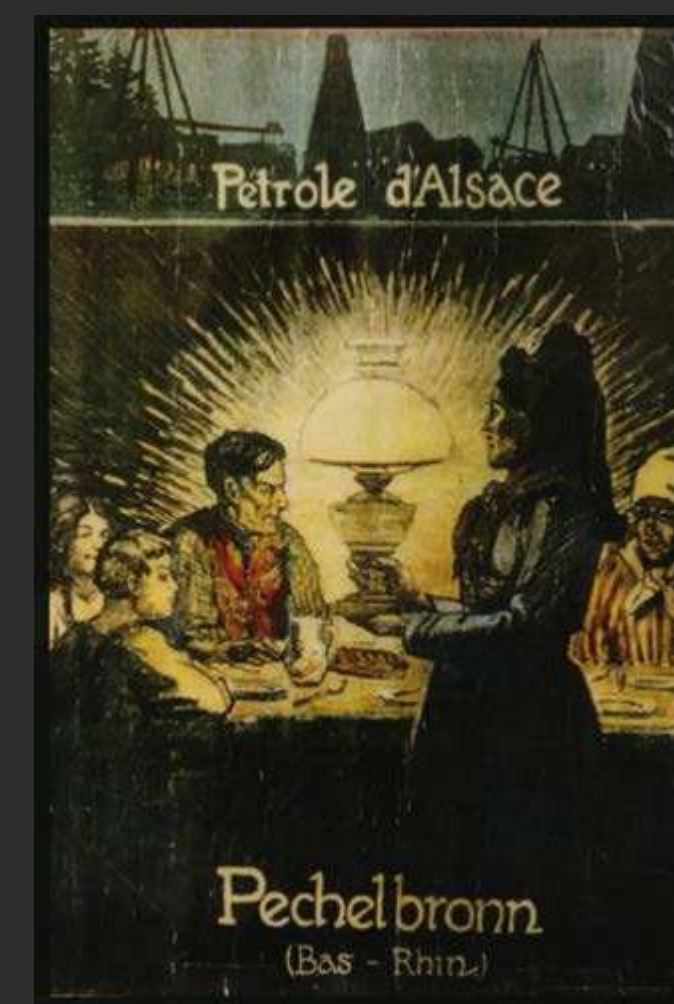
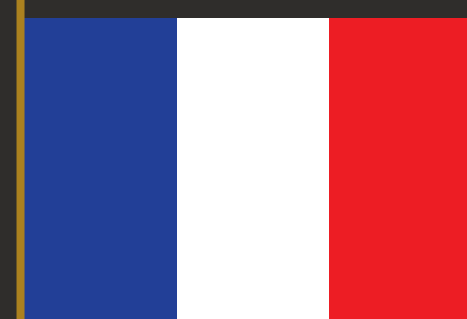


Bóbrka
Muzeum Przemysłu
Naftowego i Gazowniczego
im. Ignacego Łukasiewicza

MUZEALNICTWO NAFTOWE NA ŚWIECIE

FRANCJA / PECHELBRONN

Musée Français du Pétrole



In 1498, a text testifies that some Northern Alsace inhabitants used to collect a thick oily dark and odorous liquid which floated over a spring named Pechelbronn. While observing animals wallowing in it, they understood its healing properties, and used it to cure, to grease the wains and the tools, or to protect the wood. But its use remains limited.

W 1498 roku źródła potwierdzają, że niektórzy mieszkańcy północnej Alzacji zbierali gęstą, oleistą, ciemną i pachnącą ciecz, która unosiła się nad źródłem o nazwie Pechelbronn. Obserwując taplające się w niej zwierzęta, zrozumieli jej lecznicze właściwości i używali jej do leczenia, smarowania planek i narzędzi lub do ochrony drewna. Jednak jego zastosowanie pozostaje ograniczone.



Real exploitation starts in the 18th century, thanks to a medical thesis praising this "mineral balm's" virtues, and thanks to the bitumen need to caulk the boats. Then began the oil sand exploitation, around the initial source, digging in the open air, and going underground through wells. From 1761, the Le Bel family owns the concession, and the four next generations will widen the exploitation, bringing technical alterations to transform a simple crude gathering into an industrial company, which will employ up to 3500 workers. In 1889, the family business becomes a joint-stock company, once German, once French, and will remain that way until its closing in 1970.



Many techniques were invented and/or tried out in Pechelbronn and were then used on other oil concessions. About the drilling, we can name the Fauvelle and Raky's systems, and in the 20th century, the electrical core sampling prospecting developed by the Schlumberger brothers (today's world leaders). The sand washing was followed by pumping and by the liquid crude gathering through catch basins in the mine galleries. In the refining domain, it's the last Le Bel who developed the fractional distillation and the modern refining.

From geology to the extraction techniques, from history to can collections, the subjects developed in the French Oil Museum of Pechelbronn show how important the site was during the last centuries.

Prawdziwa eksploatacja rozpoczyna się w XVIII wieku, dzięki pracy medycznej wychwalającej zalety tego "mineralnego balsamu", a także dzięki bitumowi potrzebnemu do uszczelniania łodzi. Następnie rozpoczęto eksploatację piasku ropośnego, wokół pierwotnego źródła, kopiąc na otwartej przestrzeni i schodząc pod ziemię poprzez studnie. Od 1761 roku rodzina Le Bel posiada koncesję, a cztery następne pokolenia rozszerzają eksploatację, wprowadzając zmiany techniczne, aby przekształcić zwykłe zbieranie ropy w przedsiębiorstwo przemysłowe, które zatrudnia do 3500 pracowników. W 1889 roku firma rodzinna staje się spółką akcyjną, raz niemiecką, raz francuską, i pozostanie nią aż do zamknięcia w 1970 roku.



W Pechelbronn wynaleziono i/lub wypróbowano wiele technik, które następnie zastosowano na innych koncesjach naftowych. Jeśli chodzi o wiercenie, można tu wymienić systemy Fauvelle'a i Raky'ego, a w XX wieku – elektryczne pobieranie próbek rdzenia, opracowane przez braci Schlumberger (dzisiejszych światowych liderów). Po płukaniu piasku następowało pompowanie, a następnie zbieranie ciekłej ropy w basenach wychwytujących w chodnikach kopalnianych. W dziedzinie rafinacji, to ostatni Le Bel opracował destylację frakcyjną i nowoczesną rafinację.

Od geologii po techniki wydobywcze, od historii po kolekcje puszek, tematy opracowane we Francuskim Muzeum Nafty w Pechelbronn pokazują, jak ważne było to miejsce w ciągu ostatnich stuleci.



SPONSOR GŁÓWNY



Bóbrka
Muzeum Przemysłu
Naftowego i Gazowniczego
im. Ignacego Łukasiewicza

MUZEALNICTWO NAFTOWE NA ŚWIECIE

NIEMCY / WIETZE

Deutsches Erdölmuseum



In 1871 the village consisted only of a handful of farmhouses with some 130 inhabitants. After the beginning of the oil boom around 1899 the appearance, size and social structure changed radically: dozens of derricks, a railway station, a refinery, an oil port, pipelines and several oil tanks (including the 'biggest on the continent'), operation buildings and lodgings were erected. In 1920 an oil mining shaft was sunk.



restored in 2020 with a floor, which is to be made accessible again for guided tours is one of the special highlights. Visitors are able to set many of the objects in motion themselves. There is also a narrow-gauge railway with a track length of around 400 m (combined 600 and 900 mm!), which visitors can ride. The permanent exhibition demonstrates the formation of crude oil and how it is explored, produced and processed. In 2022 the exhibition shall be modernised and expanded.



Wietze is the birthplace of the German oil industry. Crude oil was first mentioned here in 1652. The first oil well (some 36 m deep, unfinished) was drilled by hand in 1858/59, but already one and a half decade earlier (1842) there had been plans to drill for oil.

Wietze jest miejscem narodzin niemieckiego przemysłu naftowego. Pierwsze wzmianki o ropie naftowej pojawiły się tu już w 1652 roku. Pierwszy szyb naftowy (o głębokości ok. 36 m, niedokończony) został wywiercony ręcznie w latach 1858/59, ale już półtora dekady wcześniej (1842) planowano wiercenia w poszukiwaniu ropy naftowej.

W 1871 roku wieś składała się tylko z kilku zabudowań gospodarczych, w których mieszkało około 130 osób. Po rozpoczęciu boomu naftowego około 1899 r. wygląd, wielkość i struktura społeczna zmieniły się radykalnie: wybudowano dziesiątki wież wiertniczych, stację kolejową, rafinerię, port naftowy, rurociągi i kilka zbiorników na ropę (w tym "największy na kontynencie"), budynki operacyjne i mieszkalne. W 1920 r. wydrążono szyb naftowy.

Teren muzeum, przypominający park, zajmuje powierzchnię 18000 m² i stanowi część dawnego pola naftowego. Na terenie muzeum znanych jest ponad 65 dawnych odwiertów. W dawnych pomieszczeniach znajdują się różnorodne i pojedynczo funkcjonujące przedwojenne zabytki techniczne: cztery żurawie wydobywcze z oryginalnymi pompami ssąco-tłoczącymi napędzanymi jednocześnie kołem kieratowym, separator ropy, podziemny nitowany zbiornik, dwa zbiorniki drenażowe na wodę zbiornikową, pompa duplex oraz mobilna wciągarka do prac pogłębiarskich. Ponadto ekspozycja plenerowa obejmuje urządzenia wiertnicze i wydobywcze oraz pojazdy użytkowe z kolejnych dziesięcioleci. Jedną z atrakcji jest zbudowana w 1961 r. i całkowicie odrestaurowana w 2020 r. 54-metrowa wieża wiertnicza z podłogą, która zostanie ponownie udostępniona do zwiedzania z przewodnikiem. Zwiedzający mogą sami wprawić w ruch wiele obiektów. Do tego dochodzi kolejka wąskotorowa o długości torów ok. 400 m (łączone tory 600 i 900 mm!), którą zwiedzający mogą się przejechać. Stała ekspozycja przedstawia powstawanie ropy naftowej oraz jej poszukiwanie, wydobycie i przetwarzanie. W 2022 roku ekspozycja zostanie zmodernizowana i rozbudowana.



SPONSOR GŁÓWNY



Bóbrka
Muzeum Przemysłu
Naftowego i Gazowniczego
im. Ignacego Łukasiewicza

MUZEALNICTWO NAFTOWE NA ŚWIECIE SZKOCJA / LIVINGSTON



Museum of the Scottish Shale Oil Industry



Museum of the Scottish Shale Oil Industry

Scotland's first oil works were begun in about 1851 at a site near Bathgate, close to supplies of the oil-rich Boghead Coal. At the Bathgate chemical works, James "Paraffin" Young developed processes for extracting and refining oil from coals and shales, and established the market for a lamp oil in Britain and much of Western Europe. From these beginnings grew a shale oil industry, based in West Lothian, that employed many thousands and continued in operation until 1962

It was not until the early 1980's that objects began to be collected for our museum, by which time most works had been demolished and large equipment lost. We have however assembled a large collection of smaller tools, lamps and products of the industry, and many other objects that illustrate the impact of the industry on local life. We also hold the business archives of many of the Scottish shale oil companies.



Our first museum building was first opened in 1990 and is now part of a wider heritage site that welcomes over 130,000 visitors each year; most of them families with young children. Our exhibitions displays and activities aim to tell the complicated history of the shale industry in a simple and popular way. To serve researchers and those with a more specialist interest, we share our collections and archives on-line through our scottishshale.co.uk website. We have a band of volunteers working to digitise and transcribe records, undertake historical research, and prepare other on-line content. Our museum lies at the heart of a walking route – the "Shale Trail" – that explores the local landscape and the surviving remains of the shale oil industry.

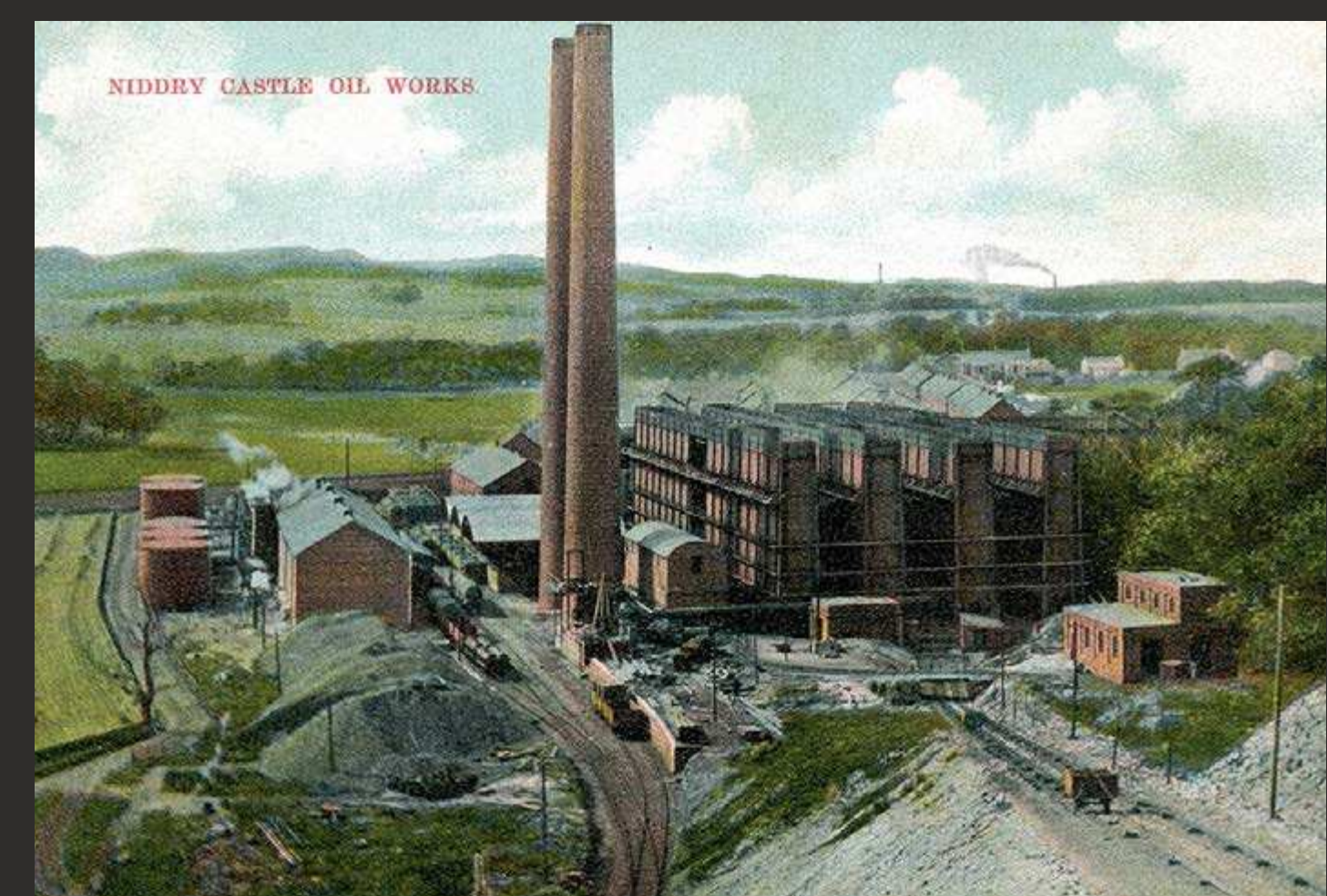


Muzeum Szkockiego Przemysłu Wydobywczego Ropy Łupkowej

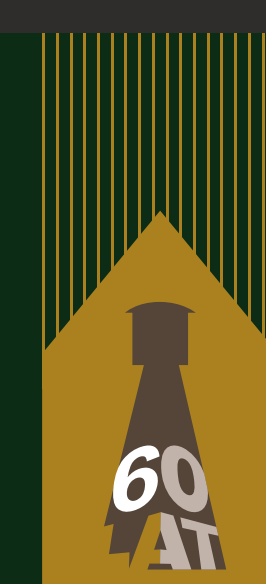
Pierwsze zakłady naftowe w Szkocji powstały około 1851 roku w Bathgate, w pobliżu bogatego w ropę Boghead Coal. W zakładach chemicznych w Bathgate, James "Paraffin" Young opracował proces wydobywania i rafinacji oleju z węgla i łupków, a także stworzył rynek oleju do lamp w Wielkiej Brytanii i dużej części Europy Zachodniej. Z tych początków wyrósł przemysł oleju łupkowego w West Lothian, który zatrudniał wiele tysięcy osób i działał do 1962 roku.

Dopiero we wczesnych latach 80. zaczęto gromadzić obiekty dla naszego muzeum, do tego czasu większość zakładów została rozebrana, a duże wyposażenie zaginęło. Zgromadziliśmy jednak dużą kolekcję mniejszych narzędzi, lamp i produktów przemysłu, a także wiele innych przedmiotów, które ilustrują wpływ tego przemysłu na życie lokalne. Posiadamy również archiwizację biznesową wielu szkockich firm wydobywających olej łupkowy.

Nasz pierwszy budynek muzealny został otwarty w 1990 roku i obecnie jest częścią większego obiektu dziedzictwa kulturowego, który każdego roku odwiedza ponad 130 000 osób; większość z nich to rodziny z małymi dziećmi. Nasze ekspozycje i zajęcia mają na celu opowiedzenie skomplikowanej historii przemysłu łupkowego w prosty i popularny sposób. Aby służyć badaczom i osobom o bardziej specjalistycznych zainteresowaniach, udostępniamy nasze zbiory i archiwizację on-line na naszej stronie internetowej scottishshale.co.uk. Grupa wolontariuszy pracuje nad digitalizacją i transkrypcją zapisów, podejmuje badania historyczne i przygotowuje inne treści on-line. Nasze muzeum leży w sercu trasy spacerowej – "Shale Trail" – która odkrywa lokalny krajobraz i ocalałe pozostałości po przemyśle łupkowym.



SPONSOR GŁÓWNY



Bóbrka
Muzeum Przemysłu
Naftowego i Gazowniczego
im. Ignacego Łukasiewicza

MUZEALNICTWO NAFTOWE NA ŚWIECIE

WĘGRY / ZALAEGERSZEG

Hungarian Oil Industry Museum



Zala County used to be the cradle of the Hungarian oil industry and for this reason the country's only thematic museum exhibiting the history of the oil industry was created here.

The relics, machines, equipment and instruments of domestic oil prospecting and production and of the natural gas industry are also part of the exhibition. Besides the temporary exhibitions we can observe a mineral and stone collection, a collection of statues as well as hydro mining instruments in the area of the museum.



The Hungarian Museum of Oil Industry is a specialized museum collecting materials from all over the country; it was founded in 1969 with the purpose of collecting, processing, as well as presenting at its exhibitions and in its publications the history of Hungarian hydrocarbon industry looking back on a past of more than a century. In 1993, the Museum took over the Vilmos Zsigmondy Collection, and since that time it has not been collecting and preserving the remembrances of solely hydrocarbon industry, but also those of water mining.

In Zalaegerszeg, the permanent outdoor exhibition of more than 30,000 sq.m. presents the technological remembrances of hydrocarbon industry (mining, processing, transportation) to the visitors, whereas the permanent exhibition halls give an overview on the technological processes and history of the sector.

The outdoor part primarily accommodates large equipment, machinery in connection with the exploration of hydrocarbons, the installation of oil drills, as well as oil production and the processing of hydrocarbons. Geophysical measuring vehicles and shallow-drilling equipment are associated with research operations.

The specialized field of oil drilling is represented by entire drilling installations, drilling engines, pulley blocks, blow-out preventers, swivel heads and instruments of rescue operations. Some pieces of the old equipment used for well completion and well repairs have also been preserved here. From among the means of oil and natural gas production and transportation, the visitors can get acquainted with sump boosts, well-head fittings, separators, gas-transfer stations, compressors, as well as the first pump station of the transmission line transporting oil to the refineries. In the outdoor part, processing operations are shown via specimens of – among other things – pressure filters, lubricating grease manufacturing equipment, heat exchangers, boilers, pumps, as well as so-called “filling pipes” charging the products to the wagons.

The southwestern side of the outdoor exhibition accommodates the large equipment (drilling installations) machines and instruments of Hungarian water mining, which used technologies being similar to those of oil mining, and looks back on a past of several centuries.

The gradually growing statue park presents the bronze busts of several great personalities of Hungarian hydrocarbon industry. The purpose of this industrial exhibition is to demonstrate to the visitors the multi-faceted nature, working processes and activities of hydrocarbon industry. Understanding is aided by flowcharts, photos, graphics, models, sand maps and some typical objects, machines.

The collection of natural history presents typical rocks and minerals of the Carpathian Basin (with several rarities), fossils, as well as abyssal rocks brought to the surface with drilling operations.

Powiat Zala był kolebką węgierskiego przemysłu naftowego i z tego powodu powstało tu jedyne w kraju muzeum tematycznie prezentujące historię przemysłu naftowego.

Częścią ekspozycji są zabytki, maszyny, urządzenia i instrumenty związane z krajowym poszukiwaniem i wydobywaniem ropy naftowej oraz z przemysłem gazu ziemnego. Oprócz wystaw czasowych na terenie muzeum można obejrzeć kolekcję minerałów i kamieni, kolekcję rzeźb oraz przyrządy do wydobywania wody.

Węgierskie Muzeum Przemysłu Naftowego jest wyspecjalizowanym muzeum gromadzącym materiały z całego kraju; zostało założone w 1969 roku w celu gromadzenia, przetwarzania, a także prezentowania na wystawach i w publikacjach historii węgierskiego przemysłu węglowodorowego z perspektywy ponad stu lat.

W Zalaegerszeg stała ekspozycja zewnętrzna o powierzchni ponad 30 000 m² prezentuje zwiedzającym pamiątki technologiczne przemysłu węglowodorowego (wydobycie, przetwarzanie, transport), natomiast w salach ekspozycji stałej można zapoznać się z procesami technologicznymi i historią branży.

W części zewnętrznej znajdują się przede wszystkim duże urządzenia, maszyny związane z poszukiwaniem węglowodorów, montażem wiertnic naftowych, a także z wydobyciem i przetwarzaniem węglowodorów. Z działalnością badawczą związane są geofizyczne pojazdy pomiarowe i urządzenia do płytkiego wiercenia.

Specjalistyczna dziedzina wierceń naftowych reprezentowana jest przez całe instalacje wiertnicze, silniki wiertnicze, bloki linowe, urządzenia przeciwerupcyjne, głowice obrotowe i przyrządy do prowadzenia akcji ratowniczych. Zachowały się tu również fragmenty dawnych urządzeń służących do wykonywania odwiertów i remontów szybów. Spośród środków służących do wydobycia i transportu ropy naftowej i gazu ziemnego zwiedzający mogą zapoznać się z, armaturą głowic odwiertów, separatorami, stacjami przesyłu gazu, kompresorami, a także pierwszą stacją pomp linii przesyłowej transportującej ropę do rafinerii. W części plenerowej operacje przeróbcze pokazane są na przykładzie m.in. filtrów ciśnieniowych, urządzeń do produkcji smarów, wymienników ciepła, kotłów, pomp, a także tzw. nalewaków ładujących produkty do wagonów.

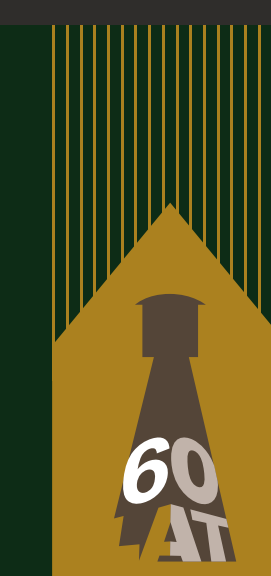
W południowo-zachodniej części ekspozycji plenerowej zgromadzono wielkogabarytowe urządzenia (instalacje wiertnicze), maszyny i przyrządy węgierskiego górnictwa wodnego, które stosowało technologie zbliżone do górnictwa naftowego i sięga w przeszłość kilku wieków.

Stopniowo powiększający się park pomników prezentuje popiersia z brązu kilku wielkich osobistości węgierskiego przemysłu węglowodorowego. Celem tej wystawy przemysłowej jest pokazanie zwiedzającym wieloaspektowego charakteru, procesów roboczych i działalności przemysłu węglowodorowego. W zrozumieniu pomagają schematy blokowe, zdjęcia, grafiki, modele, mapy piaskowe i niektóre typowe przedmioty, maszyny.

Kolekcja przyrodnicza prezentuje typowe skały i minerały Kotliny Karpackiej (z kilkoma rzadkościami), skamieniałości, a także skały otchłaniowe wydobyte na powierzchnię podczas wierceń.



SPONSOR GŁÓWNY



Bóbrka
Muzeum Przemysłu
Naftowego i Gazowniczego
im. Ignacego Łukasiewicza

MUZEALNICTWO NAFTOWE NA ŚWIECIE CZECHY/HODONÍN



The Museum of Oil Mining and Geology



The Museum of Oil Mining and Geology was opened in 2006 by small group of enthusiasts, who wanted to save almost 100years history of oil business in the Czech-Slovak region. The Museum is settled in Hodonín, a town in the South Moravian Region of the Czech Republic.

The inner exposition is divided into several thematic rooms – Historical room, Technical room, Geological room, Mineral collection and the Exposition of oil.

Outside around the Museum visitors can observe real devices in Technological park, they can find out base and production rock of the Vienna basin in the Rock park and kids can play and finds some dinosaur bones, ammonites or trilobites in the Paleontological playground.

We organize the exchange of minerals and fossils (September) with international participation and The Museum night every year.

Within the Interreg Sk-Cz project called "Wandering in the Petroleum Crossborder Region" was made unique map of more than 150 oil related, technical or geological localities in region (muzeumropy.cz/toulky).



Muzeum Górnictwa Naftowego i Geologii zostało otwarte w 2006 roku przez małą grupę entuzjastów, którzy chcieli ocalić prawie 100-letnią historię przemysłu naftowego w regionie czesko-słowackim. Siedziba muzeum znajduje się w Hodoninie, mieście położonym w Kraju Południowomorawskim Republiki Czeskiej.

Ekspozycja wewnętrzna jest podzielona na kilka sal tematycznych – sala historyczna, sala techniczna, sala geologiczna, kolekcja minerałów i ekspozycja ropy naftowej.

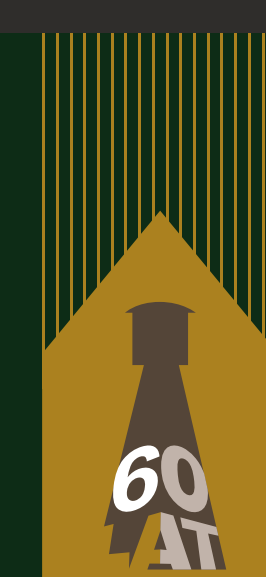
Na zewnątrz wokół muzeum zwiedzający mogą obserwować prawdziwe urządzenia w parku technologicznym, w parku skalnym mogą poznać skały macierzyste i wydobywcze zagłębia wiedeńskiego, a na placu paleontologicznym dzieci mogą pobawić się i znaleźć kości dinozaurów, amonity lub trylobity.

Co roku organizujemy giełdę minerałów i skamieniałości (wrzesień) z udziałem międzynarodowym oraz Noc Muzeów.

W ramach projektu Interreg Sk-Cz pod nazwą "Wędrówki po naftowym regionie transgranicznym" powstała unikalna mapa ponad 150 miejsc związanych z ropą naftową, techniką i geologią w regionie (muzeumropy.cz/toulky).



SPONSOR GŁÓWNY



Bóbrka
Muzeum Przemysłu
Naftowego i Gazowniczego
im. Ignacego Łukasiewicza

MUZEALNICTWO NAFTOWE NA ŚWIECIE

POLSKA / BÓBRKA

Muzeum Przemysłu Naftowego i Gazowniczego im. Ignacego Łukasiewicza



It is exactly 60 years since the community of “oil people”, associated in various engineering and technological organizations, embodied the ideas of setting up an institution which could commemorate the achievements of the oil, gas and refining industries. In 1961 the Ignacy Łukasiewicz Museum of Oil and Gas Industry was established, which not only functions on the premises of an operating oil field but also pays homage to and cherishes the memory of oil industry pioneers with special emphasis placed on the merits of Ignacy Łukasiewicz, a visionary, inventor and creator of oil and refining industries.



On the premises of the oil field, which started operations in 1854, an institution was set up, whose main task is the protection of vintage buildings, devices and tools, and also care for commemorating for today's contemporaries the fact of great importance of this place in the global history of oil industry.

One of the most important exhibits which survived thanks to the Museum is an obelisk documenting the start-up of operations on the oil field. Other precious relics of the oil industry, completely unique, also on the world scale, are 19th-century wells, called “kopanki” (dug wells), named: “Franek” and “Janina”. These wells even after many years are still active and while looking inside you can see crude oil turbulent surface.

There are also the original buildings of the oil field smithy and workshop – exceptionally interesting relics of industrialization, where you can see the oldest mechanical devices which were used for repairs of drilling tools.



The open air exhibition shows the devices and drilling tools used in pioneer times. Other structures presents the histories of engineering thought, inventions of Polish and foreign drill engineers. In the sectors of oil extraction and gas industry there are devices for production of crude oil and gas which familiarize visitors with the roots of the branches of petroleum industry modern today. There are exhibited prototypes of central powers (steam engine and wheels) which worked pumpjacks by a system of horizontal rod lines and wheels, mobile drilling units for shallow boreholes, and also sets of drilling tools and pumping equipment (for extracting oil) and surface equipment for maintenance operations on oil and gas fields.

By the displays of the industrialisation relics, the museum promotes and protects the awareness of universal values of the industrial and technological heritage. The collections of technological relics document the history of changes in the oil and gas industries, and they constitute a rich heritage of an engineering thought and a material evidence of human activities connected with manufacture, production and technology. The exhibition of scientific and technological traditions protects the rich source of knowledge and the post-industrial material relics.

Mija dokładnie 60 lat, kiedy środowisko „nafciarzy”, zrzeszonych w różnych organizacjach technicznych zrealizowało idee powołania instytucji, która upamiętniałaby osiągnięcia przemysłu naftowego, gazowniczego i rafineryjnego. W 1961 r. w Bóbrce, powstało Muzeum Przemysłu Naftowego i Gazowniczego im. Ignacego Łukasiewicza, które nie tylko funkcjonuje na terenie czynnej kopalni ropy naftowej, ale też oddaje hołd i kultywuje pamięć o pionierach przemysłu naftowego ze szczególnym podkreśleniem zasług Ignacego Łukasiewicza, wizjonera, wynalazcy, twórcy przemysłu naftowego i rafineryjnego.

Na terenie kopalni, założonej w 1854 r. powstała placówka, której głównym zadaniem jest ochrona zabytkowych budynków, urządzeń i narzędzi, a także dbanie, aby współcześni nie zapomnieli o tym, jak ważne znaczenie w światowej historii przemysłu naftowego zajmuje to miejsce.

Jednym z ważniejszych eksponatów, jakie ocalały, dzięki powstaniu Muzeum, jest obelisk dokumentujący założenie kopalni. Cennymi zabytkami przemysłu naftowego i zupełnie unikatowymi, także w skali świata, są XIX w. szyby, tzw. kopanki: „Franek” i „Janina”. Studnie te, pomimo upływu wielu lat nadal są aktywne, a zaglądając do ich wnętrza możemy zobaczyć wzburzone lustro ropy.

Niezwykle ciekawymi relikami industrializacji pozostają oryginalne budynki kopalnianej kuźni i warsztatu, gdzie można zobaczyć najstarsze urządzenia mechaniczne, jakie były stosowane do naprawy narzędzi wiertniczych.

Ekspozycja na wolnym powietrzu przedstawia urządzenia i narzędzia wiertnicze używane w czasach pionierskich. Kolejne konstrukcje obrazują historie myśli technicznej, wynalazki polskich i zagranicznych inżynierów wiertników. W sektorach górnictwa i gazownictwa przedstawiono urządzenia do eksploatacji ropy i gazu, które zapoznają z korzeniami nowoczesnych dzisiaj gałęzi przemysłu naftowego. Wyeksponowano pierwotne kieratów do grupowego pompowania odwiertów, urządzenia wiertnicze, przewożne do płytkich odwiertów, a także zbiory narzędzi wiertniczych i eksploatacyjnych oraz urządzenia napowierzchniowe do zagospodarowania kopalń gazowych i ropnych.

Muzeum poprzez ekspozycje relików industrializacji propaguje i chroni świadomość uniwersalnych wartości dziedzictwa przemysłowego i technicznego. Zbiory zabytków techniki dokumentują historię przemian przemysłu naftowego i gazowniczego, stanowią bogate dziedzictwo myśli inżynierskiej i materialne świadectwo działalności człowieka związane z wytwórczością, produkcją i techniką. Ekspozycja tradycji naukowych i technicznych realizuje ochronę bogatego źródła wiedzy i materialnych zabytków postindustrialnych.



SPONSOR GŁÓWNY



Bóbrka
Muzeum Przemysłu
Naftowego i Gazowniczego
im. Ignacego Łukasiewicza



Bóbrka
Muzeum Przemysłu
Naftowego i Gazowniczego
im. Ignacego Łukasiewicza

MUZEALNICTWO NAFTOWE NA ŚWIECIE



SPONSOR GŁÓWNY

